

РЕШЕНИЕ

№ 4878

гр. София, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20221110160112 по описа за 2022 година

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 309а, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано е по искова молба от „Елпак Лизинг“ ЕООД срещу Многопрофилна болница за активно лечение "Лозенец" ЕАД след развило се заповедно производство по ч. гр. дело № 35134/2022 г. по описа на СРС.

Ищецът „Елпак Лизинг“ ЕООД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу МБАЛ "Лозенец" ЕАД за следните суми: **6690 лева** (шест хиляди шестстотин и деветдесет лева), представляваща главница по издадени фактури за извършени от заявителя доставки на стоки и услуги, **61,44 лева** (шестдесет и един лева и 44 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 21.05.2022 г. до 28.06.2022 г. върху задължение за заплащане на дължи суми по издадени фактури № 0000003681/21.03.2022 г. и № 0000003727/30.03.2022 г., законна лихва върху сумата от 6690 лева за период от 29.06.2022 г. до 04.07.2022 г. /датата на плащане на главницата/, както и държавна такса в размер на **135,03 лева** (сто тридесет и пет лева и 3 стотинки) и адвокатско възнаграждение в размер на **840,00 лева** (осемстотин и четиридесет лева). С оглед последващо изявление от заявителя и преди издаване на заповедта за изпълнение, последният е посочил, че след образуване на заповедното производство длъжникът е погасил главницата, като претендира останалите суми. Съдът е издал заповед за изпълнение за сумите по заявлението, с изключение на главницата.

След постъпило възражение от длъжника в заповедното производство и

след указание до заявителя, последният е предявил установителен иск за вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът твърди, че е извършил доставки на стоки по Договор за възлагане на обществена поръчка № VII-10-38/14.03.2022 г. на обща стойност 6 690 лева - главница. За доставените стоки и услуги били съставени и осчетоводени фактури, а именно: фактура с № 0000003681 от 21.03.2022 г. на стойност 53.52 лева и фактура № 0000003727 от 30.03.2022 г. на стойност 6 636.48 лева, с изчислени лихви за забава върху главниците в общ размер от 61,44 лева, считано от датата на падежа по всяка фактура до 28.06.2022 г. - деня преди датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК. Твърди се, че МБАЛ "Лозенец" ЕАД, в качеството си на възложител, не изпълнило задължението си да заплати цената на доставените стоки и услуги в срок. Сочи се, че ответникът заплатил главницата в размер на 6690 лева на 04.07.2022 г., поради което дължи и законна лихва за забава от момента на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК в съда /29.06.2022 г./ до датата на плащане на главницата /04.07.2022 г./, която изчислява в размер на сумата от 11,15 лева. Сочи, че общият размер на лихва за забава, за който моли съда да установи дължимост от ответника, възлиза на сумата от 72,59 лева, като представлява сбора от мораторната лихва от 61,44 лева и законната лихва, за която е налице издадена заповед за изпълнение, но за срока до плащането, а именно 11,15 лева. Претендира разноски.

В проведеното открито съдебно заседание на 23.03.2023 г., ищецът е направил искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Съдът намира, че искането не следва да бъде уважено. За да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника по делото, следва да са налице предвидените в закона предпоставки. Действително, съобразно изискването на чл. 238, ал. 1 ГПК, ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба, не е изпратил представител в първото заседание по делото, както и не е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие. Видно от депозираното възражение по чл. 414 ГПК, приложено към ч. гр. дело № 35134/2022 г. по описа на СРС, длъжникът е направил подробно възражение, което следва да бъде обсъдено в настоящото производство.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 309а, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже възникването на главен дълг и момента, от който той е станал изискуем. В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

С проекта за доклад по делото, обективизиран в определение от 24.01.2023 г., приет за окончателен в проведеното открито съдебно заседание от 23.03.2023 г. без възражения от страните, като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните са отделени фактите: че същите са страни по

процесния договор; че ищцовото дружество е издало фактура с № 0000003681 от 21.03.2022 г. на стойност 53.52 лева и фактура № 0000003727 от 30.03.2022 г. на стойност 6636.48 лева, както и че ответното дружество е заплатило главниците по фактурите на 04.07.2022 г.

Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът приема осъществяването на отделените за безспорни факти за доказано.

Единственият спорен между страните въпрос, с оглед наведеното в производството по ч. гр. дело № 35134/2022 г. по описа на СРС възражение от длъжника, е дължими ли са начислените лихви за забава върху главниците. Ответникът счита, че същите са некоректно начислени, тъй като съгласно Закона за лечебните заведения държавните лечебни заведения извършват плащания в срок от 60 дни от деня на получаване на фактурата. Така направеното възражение е неоснователно поради следното:

Съгласно чл. 3, ал. 6 ЗЛЗ, лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 и държавните лечебни заведения - търговски дружества, извършват плащания по сделките по ал. 5 */извършвани търговски сделки за нуждите на осъществяваните от тях медицински дейности и за обслужване на пациентите/* в срок от 60 дни от деня на получаване на фактура или на друга покана за плащане. Видно от данните по делото, фактура с № 0000003681 от 21.03.2022 г. и фактура № 0000003727 от 30.03.2022 г. са издадени съответно на 21.03.2022 г. и на 30.03.2022 г., като са връчени на получателя МБАЛ "Лозенец" ЕАД на същите дати, видно от положения подпис на представител на ответника /л. 11 и л. 13 от делото/. Падежът за изпълнение на задължението за плащане е настъпил съответно на 20.05.2022 г. по отношение на фактура с № 0000003681 и на 28.05.2022 г. по отношение на фактура № 0000003727. Претендираните от ищеца лихви за забава в плащането са с начален период от деня, следващ настъпването на падежа – съответно, считано от 21.05.2022 г. по отношение на фактура с № 0000003681 до момента на извършване на плащането 04.07.2022 г. и от 29.05.2022 г. по отношение на фактура № 0000003727 до момента на извършване на плащането 04.07.2022 г.

Ищецът не е ангажирал доказателства за изчисляване размера на лихвата, като съдът намира, че не са необходими специални знания за това. След служебно извършено изчисление, използвайки онлайн калкулатора за законна лихва, достъпен на следния сайт: https://www.calculator.bg/1/lihvi_zadaljenia.html, съдът достигна до извод, че извършеното изчисление от ищеца на дължимия размер е завишен. Дължимата лихва за забава върху главницата от 53,52 лева за периода от 21.05.2022 г. до 28.06.2022 г. е сумата от 0,58 лева; дължимата лихва за забава върху главницата от 6636,48 лева за периода от 29.05.2022 г. до 28.06.2022 г. е сумата от 57,15 лева. Сборът на лихвите за забава се равнява на сумата от 57,73 лева, до който размер следва да бъде уважен предявеният установителен иск, като бъде отхвърлен за горницата до пълния предявен размер от 61,44 лева като неоснователен.

Издадената заповед за изпълнение включва и лихва за забава върху

сумата от 6690 лева /сборът от главниците по двете фактури/ за периода от 29.06.2022 г. /момента на образуване на ч. гр. дело/ до 04.07.2022 г. /момента на извършеното от ответника плащане на главниците/. Искането за присъждане на законната лихва за този период е основателно, като въпрос на съдебното изпълнение е изчисляването на конкретния размер. Същият е коректно изчислен от ищеца, а именно сумата от 11,15 лева, но доколкото установителният диспозитив следва да съответства на издадената заповед за изпълнение, съдът не следва да сочи конкретния размер на лихвата за забава за периода от образуване на заповедното производство до момента на плащането.

По разноските:

При този изход на спора право за присъждане на разноски възниква и за двете страни. В полза на ищеца следва да се присъди сумата от 812,77 лева /789,28 лева адв. възнаграждение и 23,49 лева държавна такса/, пропорционално на уважената част от предявения иск.

Ответникът не е представил доказателство за направени разноски, като не е направил и искане за тяхното присъждане.

С оглед задължителните указания, дадени в т. 12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014 г. по ТД № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът в исковото производство дължи да разпреди отговорността за разноските и в заповедното производство съобразно изхода от спора. Издадената заповед за изпълнение включва и вземане за разноски в размер на по 135,03 лв. държавна такса и сумата от 840 лева адв. възнаграждение. С възражението срещу издадената заповед за изпълнение длъжникът е направил възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение, което е основателно. Минималното адв. възнаграждение, определено по реда на чл. 7, ал. 7 вр. ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. на ВАДС /актуалната й редакция към момента на представителството в заповедното производство/ е в размер на 466,30 лева, към който минимален размер следва да се вкл. ДДС от 93,26 лева, тъй като по делото е представено доказателство за извършена регистрация по ЗЗДС на адв. Иван-Александър Н.. В полза на ищеца следва да се присъди сумата от 694,21 лева /134,96 лева държавна такса и 559,25 лева адв. възнаграждение/, пропорционално на уважената част от претендираните вземания.

Така мотивиран и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 вр. чл. 309а, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Многопрофилна болница за активно лечение "Лозенец" ЕАД, ЕИК 205967328 дължи на „Елпак Лизинг“ ЕООД, ЕИК 200872196 сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. дело № 35134/2022 г. по описа на СРС, а именно: **57,73 лева**, представляваща мораторна лихва от настъпване на падежа на всяка фактура, за период от 21.05.2022 г. до 28.06.2022 г., върху задължение за

заплащане на дължи суми по издадени фактури № 0000003681/21.03.2022 г. и № 0000003727/30.03.2022 г., както и **законна лихва** върху сумата от 6690 лева за период от 29.06.2022 г. до 04.07.2022 г., като ОТХВЪРЛЯ иска за установяване дължимостта на мораторна лихва за горницата до пълния предявен размер от 61,44 лева като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Многопрофилна болница за активно лечение "Лозенец" ЕАД, ЕИК 205967328 да заплати на „Елпак Лизинг“ ЕООД, ЕИК 200872196 сумата от **812,77 лева** разноски в исковото производството, както и сумата от **559,25 лева** разноски в заповедното производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____